

Nyrup Rasmussen (S):

»Hvordan harmonerer forlydender i dagspressen om planer i regeringen om nedskæringer i arbejdsformidlingen på ca. 62 mio. kr. på næste års finanslov og arbejdsministerens tilkendegivelser i pressen om, at nye fyringer af AF-personale ikke kan udelukkes, med en nylig udkommen forskerrapport fra Ålborg Universitet, som påpeger, at arbejdsformidlingen i forvejen er underbemandet i forhold til dens nuværende arbejdsopgaver, herunder såvel de ordinære AF-opgaver som atb/utb-opgaverne?«

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 5, der var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 217:

Forslag til lov om ændring af lov om dyreforsøg.

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 26/4 90. Første behandling 2/5 90. Betænkning 17/5 90. Anden behandling 22/5 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Arne Melchior (CD):**

CD var undtagelsesvis ikke til stede ved førstebehandlingen af dette meget lille lovforslag, der jo udskyder tidspunktet for revision af loven med et enkelt år, og CD kan udmærket tilslutte sig denne ændring, så meget mere som vi har hæftet os ved justitsministerens forsikring om, at han tidligt i den kommende samling vil fremsætte ændringsforslag samtidig med et forslag til dyreværnslov.

Når man læser debatten fra førstebehandlingen, er det påfaldende, at det meste af debatten faktisk ikke handlede om loven om dyreforsøg og udskydelsen af revisionstidspunktet, men at alle, også ministeren, involverede sig i en dybtgående debat om dyreværnsloven. Bl.a. var hr. Knud Lind inde på en ting, som gør det nødvendigt for mig at sige ham imod. Jeg citerer fra hr. Knud Linds ordførertale, spalte 8943:

»I Fremskridtspartiet har vi tit spekuleret på, om man egentlig kan tale om dyreforsøg og dy-

reværn, så længe man godkender jødernes rituelle dyreslagtning, hvor dyrene lige så stille dør af blodtabet. Det er svært at vurdere, hvad der er værst af disse ting.«

Uden at kunne forstå, hvad hr. Knud Lind egentlig mener med »disse ting«, skal jeg oplyse, at den beskrivelse, hr. Knud Lind giver af denne form for slagtning, ikke blot er skrupforkert efter min opfattelse, men at jeg har al ekspertise bag mig, når jeg mener, at hr. Knud Linds fremstilling er forkert og bygger på en afgrund af uvidenhed.

I 1920'erne skrev nobelpristageren professor August Krogh fra Landbohøjskolen en afhandling om denne slagtemetode, hvori han meddelte, at det var den bedste metode til aflivning af dyr, man kendte på den tid. Hans efterfølger, den kendte professor P. Brandt Rehberg – der jo i øvrigt, som mange vil vide, var medlem af Danmarks Frihedsråd – tilsluttede sig professor August Kroghs synspunkter i ét og alt.

Jeg skal desuden oplyse, at hver gang sager af denne art har været til behandling i offentligheden, har tillidsfolk for slagteriarbejderne oplyst, at hvis de ikke var sikre på, at denne aflivningsmetode var førsteklases, ville de ikke deltage. Man må da tage det som en professionel garanti for, at denne metode er fremragende.

Jeg skal endelig oplyse, at for en halv snes år siden udførte man i Tyskland et meget stort videnskabeligt forsøg, hvor man sammenlignede bedøvelse ved elektrochok med schæctning, og i et flertal af de 2 gange 24 tilfælde viste det sig, at bedøvelsen indtrådte hurtigere ved schæctesnittet end ved det alment brugte elektrochok.

Af hensyn til protokolleringen af forhandlingerne og af hensyn til eventuelle forberedelser til en kommende dyreværnslov har jeg fundet det nødvendigt at gøre opmærksom på disse ting provokeret og foranlediget af hr. Knud Linds bemærkninger. I øvrigt ønsker jeg ikke at involvere mig i en dybere debat i dag, men blot at få dette sat på plads og på tryk.

Knud Lind (FP):

Det undrer mig ikke, at hr. Arne Melchior tager ordet i anledning af netop den del af debatten. Det var i øvrigt en lang debat, og jeg er lidt ked af, at hr. Arne Melchior sagde, at jeg ikke havde nogen baggrund for at vurdere det.

[Knud Lind]

Jeg har en ganske almindelig menneskelig baggrund, og så har jeg én fordel frem for hr. Arne Melchior og hans professorer fra 1920'erne. Jeg har deltaget i slagtinger i flere år og kender det derfor udmærket fra den praktiske side, og så kan hr. Arne Melchior komme med nogle afhandlinger fra Tyskland, som siger, at det er bedre, at et dyr bliver aflivet ved langsomt blodtab. Det skulle faktisk være bedre, end hvis det fik elektrochok eller en kugle for panden og faldt om med det samme. Det er i realiteten det, hr. Arne Melchior vover at påstå her fra talerstolen, og det er forkasteligt.

Én ting er, at man har en overbevisning og en tro, men en anden ting er, at man også vil overbevise denne forsamling om, at netop denne rituelle form for aflivning pludselig skulle være den bedste, bedre end alle andre. Det er forkasteligt at komme med den slags argumenter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 119 stemmer.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 111:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Meddelelshæleri).

Af Leif Hermann (SF) m.fl.

(Fremsat 15/12 89. Første behandling 18/1 90. Betænkning 10/5 90. Anden behandling 22/5 90. Tillægsbetænkning 28/5 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Leif Hermann (SF):

Jeg skal kort sige tak til Socialdemokratiet og Fremskridtspartiet for deres støtte til SF i forbindelse med den undertiden lidt vanskelige gang, lovforslaget har haft gennem udvalget.

Der har været rejst den kritik, bl.a. fra justitsministerens side, at vi med vedtagelsen af dette lovforslag foregriber Medicansvarsudvalgets arbejde, som vil blive konkretiseret i et lovforslag til efteråret. Men nu er det jo et overordentlig begrænset og veldefineret område, Folketinget tager stilling til her, og der er altså intet i vejen for, at vi kan give diskussionen om Medicansvarsudvalget en positiv optakt på denne måde.

Sådan skal lovforslaget opfattes, og vi har ment fra Socialistisk Folkepartis side, at i denne sag, hvor det typiske anvendelsesområde for bestemmelsen hidtil har været den fri presse, er det meget afgørende at få slået fast, at vi tager fat på diskussionen om Medicansvarsudvalgets arbejde ud fra en synsvinkel om generel ytringsfrihed.

Knud Lind (FP):

Jeg skal blot gøre opmærksom på, at en stor del af Fremskridtspartiets folketingsgruppe støtter forslaget, men at der dog har været visse betænkeligheder ud fra den tese, at hæleren er lige så god som stjæleren.

Men set ud fra synspunktet om ytringsfrihed har man altså godkendt at støtte dette forslag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Leif Hermann behøver såmænd ikke take Fremskridtspartiet for at have medvirket.

Lige fra sagen kom frem i begyndelsen af 1980'erne, har det været en hjertesag for Fremskridtspartiet at kæmpe massivt og vedvarende imod denne urimelige regel. Som det bl.a. meget stærkt fremgår af den ordførertale, hr. Knud Lind holdt ved første behandling af dette lovforslag, er vores holdning ganske klar.

Men jeg synes nok, at når man ser den måde, justitsministeren har kørt sagen på, var det interessant at læse Berlingske Tidende forleden dag. I anledning af, at informationschefen i Trafikministeriet offentliggør et eller andet, der ikke passer regeringsmedlemmerne, rejser man tiltale mod Berlingske Tidendes chefredaktør. Sagen skulle for i august 1990, og hvis justitsministeren havde haft held til at få trukket vedtagelsen af loven i langdrag, som han ønskede, var chefredaktøren for Berlingske Tidende måske blevet straffet for at offentliggøre problemerne omkring Storebæltscitationen.